

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 17 FEBRER DE 2023 | Número 197

PÀG. 13 | FUNDACIÓ CAMINS DE L'ESCOLA PIA
"Som els hereus de l'esperit
de Sant Josep de Calassanç"

PÀG. 17 | MONTSERRAT AL MÓN
La Moreneta blanca al Vaticà

PÀG. 19 | DIÒCESIS CATALANES
Tot preparat per la Jornada Mundial
de la Joventut de Lisboa

PÀG. 22 | BUDISME
La festa del Losar

PÀG. 25 | RUTH GIORDANO
La bendició de lloar Déu

David Abadias, un bisbe auxiliar que "torna a casa" | PÀG. 5

PÒRTIC

Sempre agrada fer travesses sobre els futurs bisbes. El problema és que poques vegades s'encerta. Així ho hem vist aquesta setmana amb el nomenament de David Abadías com a bisbe auxiliar de Barcelona. Un nom "de casa" que ningú havia apuntat.

SUMARI

3 Actualitat

La reforma de la Cúria vaticana

Nou bisbe auxiliar a Barcelona: l'historiador David Abadías

David Abadías, un bisbe auxiliar que "torna a casa"

"La Fundació Camins de l'Escola Pia és hereva de l'esperit de Sant Josep de Calassanç"

La Moreneta blanca al Vaticà

Les diòcesis catalanes es preparen per a la Jornada Mundial de la Joventut de Lisboa

Què és la festa del Losar?

25 Panoràmica

La benedicció de lloar Déu, per Ruth Giordano

Papa Francesc: "S'anuncia més mostrant Jesús que parlant d'ell"

29 Recull de premsa

30 La setmana a les xarxes

La reforma de la Cúria vaticana

Finalment, després d'una dècada d'intens treball, el papa **Francesc** ha complert un dels objectius principals del seu pontificat i que ell va assumir en la seva elecció: la tan esperada i desitjada reforma de la Cúria vaticana. No es tracta d'una dèria personal del papa Francesc -com alguns enemics declarats l'acusen- sinó que -com ell mateix ha repetit tantes vegades- era un compromís que ell va acceptar dins del paquet de les propostes que els cardenals van fer en les congregacions (reunions de cardenals) abans de l'inici del conclave que el va escollir a ell. Els cardenals ho havien dit, repetit i reclamat. I el papa Francesc simplement ho va entomar i ara ho ha portat a la pràctica.

Un compromís dels cardenals

Alguns analistes assenyalen que la Cúria s'havia anat convertint en un organisme fort, dur i pràcticament independent del papa. Com el que ja havia passat en altres moments de la història, com durant la llarga agonia del papa **Pius XII** (i el control de sor Pascualina). Ara, però, s'atribuïa tot al tarannà del papa sant **Joan Pau II**, un home molt viatger i que els deixava fer. La Cúria era qui ho sabia tot: tenia tots els in-

formes, ho manegava tot i prenia les decisions. Per això van escollir com a successor de sant Joan Pau II a un home del mateix engranatge, a **Joseph Ratzinger**, com a Benet XVI. Però la mateixa Cúria el va engolir a ell mateix, demostrant que allò era un autèntic desori. Recordem que, fins i tot, de la taula del mateix Benet XVI, tancat en el reservat Palau Apostòlic, li van desaparèixer documents confidencials. És el famós cas del 'Vaticanleaks'. Acompanyat d'una nefasta gestió en les finances del Vaticà i un descontrol en el seguiment dels casos de pedràstia protegint fins i tot al fundador dels 'Legionaris de Crist', **Marcial Maciel**. Tot això va conduir lentament a la renúncia de Benet XVI.

Els cardenals, en el conclave que va escollir al papa Francesc, ho van tenir molt clar. El proper papa no podia ser un home de la Cúria sinó que fins i tot havia de ser el reformador de la Cúria. Per això havia de ser un cardenal que vingués de molt lluny (distant) i amb poca simpatia amb la gestió vaticana (crític). L'arquebisbe de Buenos Aires tenia un bon perfil i alhora era un dels qui ja havia patit en la seva pròpia pell que la Cúria era un òrgan fiscalitzador de l'episcopat més que no pas un organisme del papa al servei dels bisbes i de les esglésies del món. Recordo

que el bisbe Joan Carrera, auxiliar de Barcelona, m'explicava que, en el pas dels bisbes per les diverses congregacions vaticanes durant la visita 'Ad Limina', no se'ls hi demanava pas que informessin respectivament sobre les seves diòcesis sinó que més aviat se'ls hi reclamava que justificuessin les dades que ells ja posseïen amb anterioritat. "Ells ho saben tot!", em deia.

Un anàlisi sever de malalties, receptes i diagnòstics

Recordem que en el primer Nadal del papa Francesc al Vaticà, en la felicitació que el papa fa als treballadors, ja va ser molt clar amb el que volia i els hi va exposar les "malalties" que patia la Cúria, sota el model dels pares del desert. En total eren quinze "probables malalties" que eren "malalties guaribles": la de sentir-se immortal, immune o fins i tot indispensable; la del "martalisme" o de l'excessiva ocupació; la de l'enduriment mental i espiritual; la de l'excessiva planificació i del funcionalisme; la de la mala coordinació; la de l'"alzheimer espiritual"; la de la rivalitat i la vanaglòria; la de l'esquizofrènia existencial; la de les xerrameques, murmuracions i xafarderies; la de divinitzar els responsables; la de la indiferència envers els altres; la del rostre

de funeral; la de l'acumulació; la dels cercles tancats; i la del profit mundà i del lluïment.

L'any següent el Papa va donar una mena de catàleg de les virtuts necessàries que ha de tenir qui presta un servei a la Cúria. Era el que ell anomenava "les receptes o els medicaments" contra les malalties de l'any anterior. El tercer any el papa Francesc va explicar que "era necessari parlar de malalties i de cures perquè cada operació, perquè tingui èxit, ha d'estar precedida per profunds diagnòstics, anàlisis atentes i ha de ser acompanyada i seguida per prescripcions exactes".

Per tant, tots estàvem advertits. Un altre punt que també ha deixat ferits a molts treballadors vaticans ha estat la constant denúncia del papa Francesc del "carrerisme" eclesiàstic, sobretot en els clergues de la carrera diplomàtica. Molts d'ells han vist truncades les seves aspiracions i s'han apuntat descaradament als bàndols dels enemics del papa Francesc.

I per fi arriba la Reforma

El dissabte 19 de març de l'any passat (2022), el dia de Sant Josep, es van celebrar els nou anys

de l'inici del ministeri pastoral del papa Francesc (fixeu-vos que ja no es diu la "presa de possessió"). Per donar-nos una sorpresa d'aniversari, el papa va fer pública la Constitució Apostòlica 'Prediqueu l'Evangeli' (*Praedicate Evangelium*) sobre la Cúria Romana i el seu servei a l'Església i al món.

Per tant, després de nou anys -gairebé tota una dècada-, el papa Francesc havia complert un dels seus objectius principals i, per aquest motiu, a partir del diumenge 5 de juny del 2022, festa de la Pentecosta, quedava definitivament abrogada i substituïda l'anterior Constitució que regulava la Cúria vaticana, la 'Pastor Bonus', del papa sant Joan Pau II, del 28 de juny del 1988. Ara farà 35 anys.

El text d'aquesta nova Constitució, que és legislatiu, està dividit en 250 articles i ja en el primer article es recorda que "la Cúria Romana és la institució de la qual se serveix ordinàriament el Romà Pontífex en l'exercici del seu suprem ofici pastoral i de la seva missió universal en el món". En l'article 4 es repeteix que "la missió és pastoral" i en l'article 5 s'insisteix que la seva "funció és la missió de l'Església", és a dir,

per tant: l'evangelització. Una clara afirmació de la vigència encara del Concili Vaticà II i amb la lúcida voluntat que la Cúria canviï i passi de ser un organisme de poder a ser una estructura de servei.

Per a l'elaboració d'aquest text definitiu recordem que es va fer un llarg procés de consultes i de confecció de diversos esborranys per a ser revisats i esmenats, tant pels responsables de la mateixa Cúria com pel Consell de Cardenals, passant abans per totes les conferències episcopals del món.

Ai servei de l'evangelització

¿Quines són les principals línies d'aquesta reforma de la Cúria? N'apuntaré algunes. La primera i la més evident és que ara es posa molt més clarament i de manifest que l'objectiu de la Cúria és el mateix de l'Església, és a dir, l'evangelització. Això es veu ben bé quan en l'organigrama es posa com a primer de tots els organismes (dels "dicasteris", se'n diu a partir d'ara) precisament el de l'Evangelització. Aquest estarà per sobre del de la Doctrina de la Fe, modificant el que havia estat fins ara, una

herència encara del que havia estat el Sant Ofici durant la Inquisició medieval.

I, fins i tot, aquest de la Doctrina de la Fe ara se'l subdivideix en dues seccions diferents: una doctrinal i una altra disciplinaria. Però, sense barrejar-ho. I una altra novetat: el nou dicasteri de l'Evangelització, per indicar la prioritat que té a partir d'ara, el dirigirà el mateix papa personalment.

Amb l'autoritat dels laics

Un segon aspecte important i innovador és el del nou paper dels laics dins de la Cúria. Com diu el text: "el papa, els bisbes i els altres ministres ordenats no són els únics evangelitzadors a l'Església", perquè "tot cristià, en virtut del baptisme, és un deixeble missioner... inclús en funcions de govern i responsabilitat". I continua dient que "la seva presència i participació és també essencial, perquè cooperen pel bé de tota l'Església i, per la seva vida familiar, pel seu coneixement de les realitats socials i per la seva fe -que els porta a descobrir els camins de Déu al món-, poden fer valuoses contribucions, especialment pel que fa a la promoció de

la família i el respecte als valors de la vida i de la creació, de l'Evangeli com a ferment de les realitats temporals i del discerniment dels signes dels temps”.

D'aquesta manera, des d'ara, una laica o un laic pot presidir perfectament un dicasteri o un organisme de la Cúria; no cal que sigui ni un cardenal ni un bisbe ni un capellà perquè la seva autoritat no depèn d'un ministeri ordenat sinó de la potestat (autoritat) atorgada pel mateix papa. Gran canvi! D'això se'n diu “desclericalització”.

Descentralització, subsidiarietat i reducció de dicasteris

Un tercer aspecte, també important, és el de la descentralització i l'aplicació del criteri de subsidiarietat, segons el qual les conferències episcopals i els bisbes, més pròxims als llocs i a les mateixes realitats, recuperen competències i responsabilitats que abans havien quedat concentrades a Roma.

Un quart aspecte és que s'han reduït considerablement els dicasteris i consells pontificis; ara

són només 16. En molts d'ells s'han racionalitzat les seves competències, o bé s'han fusionat, com -per exemple- el de Cultura i el d'Educació. I també se n'han creat de nous, com el del Servei de la Caritat.

Ara cal aplicar-ho a totes les cúries

Per acabar, vull recordar que l'estiu passat, la darrera setmana del mes d'agost, el papa Francesc va tenir tots els cardenals reunits a Roma en un consistori de més de tres dies per presentar-los-hi aquesta reforma de la Cúria vaticana. Una Cúria que deixa de ser unes oficines fiscalitzadores dels bisbes per passar a ser un organisme de servei per a l'evangelització i on hi siguin molt més presents els laics i, més concretament, les dones. La Cúria deixa de ser l'organisme al servei del papa i passa a ser l'organisme al servei dels bisbes.

Un nou estil que ara el papa Francesc els hi ha demanat als cardenals que siguin ells mateixos els qui intentin aplicar-lo. Ho han de fer en les diverses conferències episcopals de cada país on ells hi són presents, en cadascuna de les cúries diocesanes de les seves pròpies diòcesis,

en les parròquies i en cada un dels fidels. Segons hem pogut saber, en els dos dies que va durar la trobada dels 180 cardenals, en tres llargues sessions de treball, es van dividir en 12 grups de 15 persones cadascun, i van acabar tots amb una sessió plenària amb el papa Francesc, on es va poder parlar de tot i amb total llibertat. Sabem que tot va girar a través de quatre grans temes: la transparència financera de les institucions de la Santa Seu, la prioritat de l'Església en l'evangelització, la Cúria que passa d'estar al servei del papa a estar al servei de tots els bisbes, i la presència dels laics i laiques en els càrrecs de govern. Sabem que en aquest darrer punt hi va haver un reduït grup de cardenals que hi va plantejar problemes tècnics i fins i tot van proposar de limitar-ne el nombre. Em pregunto: Tant costen els canvis? Tant ens costarà seguir el model del papa Francesc?

Francesc Romeu és capellà i periodista

El RACC i el Servei Català de Trànsit convoquen el Concurs Joves i Mobilitat, que arriba a la 16a edició

Sota l'objectiu de promoure actituds i valors de mobilitat segura, sostenible i responsable entre els adolescents de Catalunya; el RACC, amb la col·laboració del Servei Català de Trànsit, convoca la 16a edició del concurs educatiu 'Joves i Mobilitat'.

La temàtica d'aquesta edició, 'Les bicicletes, els joves i les noves mobilitats', té l'objectiu de posar en valor el fet d'anar en bicicleta i la seva projecció com a mitjà de transport sostenible i saludable. L'ús de la bicicleta ha augmentat exponencialment en els darrers anys, però encara no és un mitjà massiu i cal integrar-lo amb seguretat per al conjunt dels usuaris. Per això, l'objectiu del concurs és impulsar els joves perquè reflexionin sobre la millor manera de fer un lloc a la bicicleta en la mobilitat quotidiana.

El concurs està adreçat a alumnes de Secundària, Batxillerat i Cicles Formatius de Grau Mitjà d'entre 12 i 18 anys, així com nois i noies d'aquesta edat que siguin membres de casals de joves o centres de lleure catalans, així com alumnes d'itineraris formatius específics (IFE). Els participants poden presentar els seus treballs a les categories d'anunci gràfic, vídeo per a Instagram i projecte de millora de la seguretat viària.

A més, la 16a edició del concurs premiarà, per tercer any consecutiu, el Millor Projecte Educatiu en Mobilitat Segura en reconeixement de les activitats que realitzen els centres regularment durant el curs (setmana de la mobilitat, campanyes de seguretat o d'ús de les bicicletes, xerrades divulgatives de mossos o policies locals, treballs de síntesi, treballs de recerca, senyalització viària al centre, etc.).

Per presentar els treballs, l'alumnat ha de comptar amb la col·laboració d'un tutor o tutora dels seus centres educatius o de lleure. Els treballs, que es poden entregar de forma individual o en grups de fins a 4 components, han de presentar-se al web www.jovesimobilitat.cat abans del 16 d'abril de 2023. En aquesta pàgina, els professors i educadors trobaran recursos informatius i diverses propostes didàctiques sobre mobilitat, seguretat viària i convivència.

El concurs Joves i Mobilitat, que compta també amb la col·laboració del Departament d'Educació de la Generalitat i amb diferents patrocinadors, ha registrat durant la seva trajectòria una participació de prop de 22.000 adolescents de tota Catalunya que han donat la seva visió sobre

la mobilitat en gairebé 14.000 treballs relacionats amb la temàtica que han de treballar.

El concurs Joves i Mobilitat és un projecte educatiu que va néixer el 2008 per ajudar els estudiants d'entre 12 i 18 anys de Catalunya a reflexionar sobre la responsabilitat i els riscos que implica la conducció d'un vehicle. La profunda transformació de la societat en els últims anys i les implicacions que se'n deriven en termes de seguretat viària, necessitats quotidianes de desplaçaments i protecció de l'entorn han fet evolucionar el concurs cap a una visió molt més completa i transversal del que significa avui la mobilitat. | **AMB EL SUPORT DEL RACC**

Foto: Ateneu Universitari Sant Pacià.

Nou bisbe auxiliar a Barcelona: l'historiador David Abadias

El vicedegà de la Facultat d'Història de l'Ateneu Sant Pacià i rector de Mollet del Vallès, **David Abadias**, ha estat nomenat aquest dimarts al migdia nou bisbe auxiliar de Barcelona. Abadias s'incorpora a l'equip de bisbes auxiliars del cardenal Joan Josep Omella, amb **Sergi Gordo** i **Javier Vilanova** un any després de la mort del bisbe **Toni Vadell**. Amb aquest nomenament Barcelona torna a tenir tres bisbes auxiliars mentre queden pendents els nomenaments dels bisbes de Girona i Tortosa.

David Abadias i Aurín té 49 anys. Nascut al barri de Gràcia de Barcelona, va estudiar al seminari menor de la Conreria i va ser ordenat el 1998. És doctor en Història de l'Església per la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma i expert en història medieval.

Va ser degà de la Facultat Antoni Gaudí d'Història, Arqueologia i Arts Cristianes (FHEAG) de l'Ateneu Universitari Sant Pacià del 2016 al 2022. En aquest centre ha desenvolupat la seva tasca acadèmica com a professor d'Història de l'Església medieval, de Metodologia i fonts històriques, i de Cultura i cristianisme a l'edat moderna i contemporània. També havia estat cap

del departament d'Història de l'Església de la Facultat de Teologia de Catalunya.

La tasca acadèmica l'ha compaginat sempre amb l'activitat pastoral en parròquies a la comarca del Vallès. Va estar a Caldes de Montbui abans de ser ordenat capellà i després a Granollers. El 2008, quan va tornar després quatre anys a Roma per completar els estudis, va ser nomenat rector a Matadepera. El 2017 va ser nomenat rector de Sant Vicenç i Santa Rosa de Mollet, i de Sant Fost de Campsentelles, on actualment també era arxipreste. El diumenge 1 d'octubre de 2017 va fer la seva entrada a la nova parròquia de Mollet.

Format al seminari de Barcelona, el 2004 va quedar incardinat al nou bisbat de Terrassa. És el tercer bisbe que surt entre el clergat d'aquest jove bisbat, després de **Francesc Pardo** (2008) i **Salvador Cristau** (2010).

En els entorns més propers es destaca la seva capacitat de treball, bon predicador i comunicador (col·labora en la premsa local), i com un capellà molt apreciat pels feligresos de les parròquies. No representa cap gir copernicà en el perfil de l'episcopat català de tarannà moderat. Nascut el 1973 serà un bisbe "jove" amb més de 25 anys de trajectòria per davant.

Entre les seves publicacions hi ha *La influència de quatre teòlegs espanyols durant el regnat de Maria I Tudor d'Anglaterra (1553-1558)*, fruit de la tesi doctoral, i *Breu història de l'Església a l'edat mitjana* i *Breu història dels Concili Ecumènics*, obres de caràcter divulgatiu.

Un nou bisbe a Menorca

D'altra banda, la Santa Seu també **ha fet públic** aquest dimarts el nomenament de **Gerard**

Villalonga com a nou bisbe de Menorca. Fins ara, Villalonga era administrador diocesà de Menorca, càrrec que va assumir quan l'anterior bisbe de Menorca, **Francesc Conesa**, **va prendre possessió com a nou bisbe de Solsona** el març del 2022. Amb aquest nomenament, Gerard Villalonga es converteix en el tercer bisbe de Menorca originari de la mateixa diòcesi.

David Abadias, un bisbe auxiliar que “torna a casa”

“No és boig qui a casa torna”. Així ho ha dit el **nou bisbe auxiliar de Barcelona David Abadias** en l’anunci del seu nomenament que s’ha fet aquest dimarts al migdia al Palau Episcopal. El cardenal **Joan Josep Omella** i ell mateix que ha destacat que torna a casa per la seva vinculació familiar i orígens a l’arquebisbat de Barcelona abans de la creació del bisbat de Terrassa. “Nascut a Barcelona, ordenat a Barcelona, i el seu pare és un diaca permanent a la parròquia de Corpus Christi de Barcelona... la vinculació amb Barcelona és gran”, són alguns elements que ha destacat Omella per aquesta elecció, juntament amb el seu treball a l’Ateneu Universitari Sant Pacià amb seu a Barcelona.

Abadias ha posat l’accent en aquesta vinculació “amb els de casa” i la seva voluntat de “continuar servint”. “Estic a la disposició de tots i amb la disposició d’aprendre: ara he d’aprendre moltes coses”, ha afegit.

Tot i el seu currículum acadèmic i d’expert en el món medieval, el nou bisbe auxiliar ha destacat que “la història és la meva segona vocació” i complementària a la seva vida pastoral. Ha explicat que “quan ets rector et dediques

a tot". Encara que s'havia dedicat més al món dels infants i dels joves, la vida parroquial l'ha portat a atendre a tothom, "convivint i servint, no tancant els ulls a res".

David Abadias serà ordenat bisbe auxiliar de Barcelona el proper dissabte 25 de març a les

11:00 h a la basílica de la Sagrada Família. A partir de llavors compartirà residència amb cardenal Omella, i els altres bisbes auxiliars **Sergi Gordo** i **Javier Vilanova** al Palau Episcopal. En la primera compareixença davant dels mitjans de comunicació Abadias s'ha mostrat molt tranquil i amb facilitat per donar resposta a les preguntes.

El nomenament coincideix amb l'any de la mort del bisbe auxiliar **Toni Vadell**, amb qui Abadias havia fet amistat quan van coincidir els dos estudiant a Roma. També havia coincidit a la mateixa parròquia amb el bisbe Francesc Pardo quan era rector de Granollers.

**DAVID ABADIAS SERÀ ORDENAT
BISBE AUXILIAR DE BARCELONA
EL 25 DE MARÇ A LA BASÍLICA
DE LA SAGRADA FAMÍLIA**

L'elecció de bisbes, un procés lent

Davant de la resta de nomenaments que s'esperen a Catalunya, el cardenal Omella ha explicat que, com ha passat a Barcelona, un any és el termini habitual. Membre de la Congregació dels Bisbes que gestiona els nomenaments des de la Santa Seu, Omella ha dit que quan va morir Vadell va demanar al papa **Francesc** un nou auxiliar i també ha trigat un any. I ha recordat que Girona encara no fa un any que estan sense bisbe i que a Tortosa encara menys: "Tot té el seu procés".

La Rebotiga n.74. Com explicar el nomenament d'un bisbe

Comentari de l'actualitat de la setmana amb els redactors i col·laboradors de Catalunya Religió. Comentem com s'ha conegut la notícia d'un **nou bisbe auxiliar** de Barcelona amb el capellà i periodista **Francesc Romeu**. També d'un dels articles que fa balanç dels **deu anys** del papa **Francesc** i valora la **reforma de la Cúria vaticana**. Tertúlia amb els periodistes **Aina Argueta**, **Roger Vilaclara**, i **Jordi Llisterra**.

ESCOLTA
EL PODCAST

Les religions reclamen al Govern espanyol que treballi "perquè tota vida humana sigui protegida"

Els responsables de les diferents confessions religioses majoritàries han signat aquest dimecres **una declaració interreligiosa** per la dignitat de la vida humana. En el text, les religions demanen a la societat i a la comunitat política que assumeixin el compromís de "cooperar i treballar junts perquè tota vida humana sigui protegida i dotada de la més alta dignitat". La signatura del manifest que es vol fer arribar a l'executiu de l'estat espanyol ha tingut lloc a la seu de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE).

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El Parlament vol citar representants eclesiàstics i víctimes a la comissió sobre abusos

PSC, ERC, Junts, la CUP i els comuns han pactat una proposta de pla de treball per a la comissió d'investigació sobre la pederàstia a l'Església. Al document hi plantegen prop de 90 compareixences que inclouen representants eclesiàstics, experts sobre abusos i víctimes de pederàstica, així com representants institucionals i d'escoles i lleure. Entre la proposta de compareixents hi ha una representació de la Conferència Episcopal Espanyola, l'Arxidiòcesi de Barcelona o l'Abadia de Montserrat, així com membres de centres educatius dels Maristes o de les escoles Jesuïtes.

ACN | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

“La Fundació Camins de l’Escola Pia és hereva de l’esperit de Sant Josep de Calassanç”

Hi eren, hi són i hi seran. Les obres socials han estat sempre marca de la casa de l’Escola Pia, però ara les tres fundacions que fins ara treballaven en la transformació social **s’han unificat en una de sola**: la Fundació Camins. No és el naixement de l’acció social a l’Escola Pia sinó que es pretén donar continuïtat a la feina que ja es feia, però amb una millor organització, gestió i sota una mateixa marca que volen impulsar. **El provincial de l’Escola Pia** i president del patronat de Camins, **Eduard Pini**, ho va explicar en l’acte de presentació de la nova fundació que va tenir lloc el 9 de febrer a l’Institut d’Estudis Catalans. “Camins és hereva de l’esperit de sant **Josep de Calassanç**: el centre és l’infant vulnerable”, ha dit.

En l’acte de presentació de la nova fundació, Eduard Pini va recordar el fons de les obres socials de l’Escola Pia: “Què podem fer per no quedar indiferents davant la realitat social que veiem?”. Una pregunta que va portar a Josep de Calassanç a fundar la primera Escola Pia i que ara manté l’esperit de la nova Fundació Camins.

“La fundació és la confluència dels camins que han fet les tres anteriors fundacions de l’Escola

Pia". El provincial va explicar el motiu del nom de la nova entitat destacant també l'origen de la paraula Camins. "La paraula, d'origen cèltic, té a veure amb la marca que deixa el peu a terra", ha explicat. "Que bonic saber que fent camí, serem molts que anirem deixant empremta". I va concloure: "En definitiva, la Fundació Camins no és res més que un altre rostre de l'Escola Pia".

**"CAMINS VOL ESDEVENIR
UNA ENTITAT DE REFERÈNCIA
EN EL TREBALL SOCIOEDUCATIU
DE L'ESCOLA PIA"**

La directora de la Fundació Camins, **Mireia Sànchez**, va ser l'encarregada de presentar l'activitat de l'entitat i els seus objectius. En la seva presentació, Sànchez va remarcar la intenció de "donar resposta a les necessitats de les famílies i infants en situació de vulnerabilitat". Va explicar que la fundació vol esdevenir "una entitat de referència en el treball socioeducatiu de l'Escola Pia".

Mireia Sànchez va fer un repàs de la història de les tres fundacions socials anteriors a Camins

i va exposar algunes dades de referència de la nova entitat. Actualment, atenen unes 2.500 persones en tres grans àmbits d'actuació: infància i família, joves i cooperació internacional.

"No fem la tasca social per fer el bé, la fem per garantir els seus drets". El director de relacions ciutadanes del casal dels Infants, l'escolapi **Enric Canet**, va estar contundent en una exposició en què va parlar de la seva experiència en l'acció social i va remarcar la importància d'acompanyar les persones des del darrere. "El ritme el marquen ells, no els educadors", va dir.

**"O TRIEM GENT AMB PASSIÓ
I ESTIMA PELS ALTRES O NO SERVIM
PER FER TRANSFORMACIÓ SOCIAL"**

En la seva exposició, va assegurar que "cal picar pedra" per obtenir resultats i va demanar "no mercantilitzar els infants" i evitar "l'elitisme del talent". "El nostre no són els èxits, la nostra feina són els altres", va remarcar. "O triem gent amb passió i estima pels altres o no servim per fer transformació social", va concloure.

La directora dels Serveis Territorials de Drets Socials a Barcelona, **Lluïsa Nicolau**, també va destacar la llarga trajectòria de l'Escola Pia en el sector social. Una tasca que "ajuda a tenir una mirada diferent". Nicolau va reconèixer el fracàs de la societat davant les dades sobre la pobresa infantil: "Com a Govern, ens hem de posar a treballar i és el nostre deure fer-ho".

Lluïsa Nicolau també va exposar dues línies de treball que des del Departament de Drets Socials esperen impulsar aviat. Va parlar de lluitar contra la pobresa a través de polítiques interdepartamentals i amb un enfocament especial a la infància. Des de la conselleria també esperen renovar el Pacte per la Infància que es va posar en marxa el 2013.

L'acte va finalitzar amb una taula rodona en què **Shahid Ashraf**, jove que havia estat usuari de pisos amb suport educatiu de Camins, i la coordinadora del projecte de mentoria de l'entitat, **Clara Artús**, van exemplificar l'acompanyament socioeducatiu de l'entitat per oferir oportunitats a infants i joves en risc d'exclusió.

Ashraf va narrar la seva experiència migratòria evidenciant les traves de l'administració per facilitar aquests processos. "El meu és un cas d'èxit, però no ha estat fàcil arribar fins aquí", va reconèixer el jove.

L'acte el va presentar i moderar **Esther Vera**, periodista del diari Ara.

Tres fundacions amb perspectiva d'acollida i refugi

Camins neix a partir de la fusió de tres entitats que, fins ara, vehiculaven part de l'acció social de l'Escola Pia: La Fundació Benallar, La Fundació Servei Solidari i la Fundació Educació Solidària. Les tres entitats atendien infants i joves des de la perspectiva d'acollida i refugi, socioeducativa i de cooperació internacional respectivament.

APRENDRE ÉS UNA FESTA

FANFEST

A TOT RITME!

PRIMÀRIA

BAULA

EL FESTIVAL MÉS COMPLET
EXPERIÈNCIES D'APRENTATGE
PERSONALITZACIÓ AL MÀXIM

BATXILLERAT

La imatge de Nostra Senyora de Montserrat en la missa inaugural del pontificat del papa Francesc, a la plaça de Sant Pere del Vaticà, el 19 de març de 2013

La Moreneta blanca al Vaticà

Seguim aquesta sèrie d'articles sobre la presència montserratina arreu del món amb la que, segurament, és una de les imatges més desconegudes de la Mare de Déu de Montserrat malgrat trobar-se, paradoxalment, al Vaticà i estar al servei i ús directe del pontífex.

I com és que un fet com aquest, és a dir que una imatge de la patrona de Catalunya sigui utilitzada habitualment en cerimònies pontificies a la basílica de Sant Pere, és tan desconegut a casa nostra? Doncs bàsicament pel fet que si bé es tracta d'una imatge de la Mare de Déu de Montserrat, concretament del segle XVIII, l'origen d'aquesta no és a Catalunya, sinó al Brasil. Pot xocar, però és així. Aquesta talla va ser un regal del president del Brasil João Goulart a Pau VI amb motiu de la seva entronització l'estiu del 1963. Fins i tot hem localitzat una fotografia del moment de l'entrega d'aquesta. La va fer el mateix president Goulart a alts càrrecs de la cúria vaticana en un àpat de gala a l'ambaixada brasilera prop la Santa Seu, el juliol d'aquell any. Segurament, sorprèn l'advocació de Montserrat venint del país que hem comentat, però, com veurem en futures entregues, Brasil compta des del segle

XVI amb un nombre significatiu d'esglésies i capelles dedicades a la moreneta. Fins i tot és la patrona de diverses ciutats d'aquell país. Això sí, amb una altra particularitat i és que en la majoria dels casos la Mare de Déu de Montserrat al Brasil és... blanca.

AMB EL TEMPS, I A CAUSA DEL FUM DE TANTS CIRIS CREMANT DAVANT DE LA IMATGE DURANT SEGLES; LA CARA, LES MANS I EL NEN S'HAURIEN ANAT ENFOSQUINT

I de nou, com pot ser que la nostra patrona bruna no ho sigui a l'altra banda de l'Atlàntic? Doncs bé, el motiu principal seria el fet que quan aquesta devoció va arribar en aquell país, sobretot de la mà de Francisco de Sousa (gran devot de la Mare de Déu de Montserrat i governador general del Brasil de 1591 a 1602), la nostra patrona encara era vista i representada arreu com a blanca.

Una percepció errònia?

Els coneixedors de la temàtica ja fa temps que van concloure que inicialment la imatge origi-

Moment de l'entrega de la imatge de la Mare de Déu de Montserrat per part del president del Brasil, João Goulart, a un cardenal de la cúria romana durant un àpat de gala a l'ambaixada del Brasil prop de la Santa Seu. Roma, juliol de 1963.

(Font: Arquivo pessoal João Goulart, CPDOC/Fundação Getúlio Vargas, Brazil)

nal de la verge de Montserrat tenia el rostre clar (com ho valida la iconografia que tenim de la mateixa fins a mitjans del segle XVII). Amb el temps, i segurament a causa del fum de tants ciris cremant davant d'ella durant segles, la cara i les mans de la verge i el nen s'haurien anat enfosquint. Això sí, tan lentament que aquest procés s'hauria anat donant de manera progressiva

i imperceptible de generació en generació. Ben entrat el segle XVIII, quan es va restaurar la imatge original al monestir de Montserrat, els responsables d'aquesta tasca ho van fer assumint la percepció que ja hi havia en aquells moments -des de feia un segle- i que era que la imatge era negra; quelcom que tampoc era forassenyat si tenim en compte l'existència en diversos indrets d'Europa d'altres representacions molt conegudes de marededeus negres, començant per Częstochowa a Polònia i a tants d'altres llocs.

En qualsevol cas, des del 1963 el Vaticà compta amb una Madona de Montserrat. Havent estat un regal directe al papa, aquesta imatge es va assignar a l'oficina de les cerimònies litúrgiques pontificies, que disposa de diverses imatges per utilitzar a les misses i altres actes litúrgics que celebra el papa. Així, és habitual veure el papa **Francesc**, com també ho era amb **Benet XVI** i els seus predecessors, celebrar missa a la basílica o a la plaça de Sant Pere sota la presència de la Mare de Déu de Montserrat. De fet, la missa inaugural del papa Francesc es va fer amb la presència d'aquesta imatge. Això sí, una Mare de Déu de Montserrat blanca i originària del Brasil.

JMJ del 2019 a Panamá.

Les diòcesis catalanes es preparen per a la Jornada Mundial de la Joventut de Lisboa

Madrid, Rio de Janeiro, Cracòvia, Panamá... i ara Lisboa. Des de fa mesos, les delegacions de joventut dels bisbats catalans i balears es preparen per a participar en una nova edició de la **Jornada Mundial de la Joventut**, el que es coneix com la JMJ. Per primera vegada, Portugal acollirà aquesta gran festa de la joventut presidida pel papa Francesc i ho farà de **l'1 al 6 d'agost a Lisboa**, un any més tard del previst a causa de la pandèmia.

Amb el lema 'Maria se n'anà decididament' (Lc 1,39), la Jornada Mundial de la Joventut se celebra cada tres anys i es presenta com un camí, una trobada entre cultures i per a compartir la fe i viure-la sense complexos amb joves dels cinc continents. "Estimats joves, somio que a la JMJ torneu a experimentar l'alegria de la trobada amb Déu i amb els germans", expressa el papa Francesc en el seu **missatge per aquesta jornada**.

Què es proposa en aquesta edició?

El **Secretariat Interdiocesà de Catalunya i les Illes Balears (SIJ)** ofereix participar en aquesta JMJ als joves d'entre 16 i 35 anys, els quals

poden triar la modalitat d'inscripció que més s'adeqüi a les seves necessitats. Les inscripcions ja s'han obert i es poden tramitar a través de la mateixa delegació de joventut. "Tot i que la JMJ contempla viure uns dies previs a les diferents diòcesis del país d'acollida, des de Catalunya hem optat per a participar únicament en els dies propis de la JMJ", explica **Joan Àguila**, delegat per als **joves de l'arquebisbat de Tarragona**.

"Serà la primera que es realitza a Europa després dels moments més forts de la pandèmia. Caldrà veure si hem après alguna cosa dels esdeveniments dels darrers anys o, si més aviat, ens mantenim en formes i propostes antigues", manifesta **Carles Muñiz**, delegat de joves del bisbat de Sant Feliu de Llobregat.

"ES RESPIRA UN AMBIENT DE MOLTA MOTIVACIÓ ENTRE ELS JOVES DELS BISBATS"

La proposta catalana serà del 30 de juliol al 7 d'agost. El dilluns 31, tots els joves arribats des

dels diferents punts de la geografia catalana i les Illes es trobaran al Santuari de Fàtima on celebraran una eucaristia d'inici del pelegrinatge. "Calculem que podem arribar a ser unes 2.000 joves catalans en aquesta JMJ", assegura Àguila, que afegeix que "es respira un ambient de molta motivació entre els joves dels bisbats".

Ja instal·lats a Lisboa, els següents dies participaran en les propostes que s'ofereixin des de l'organització com la missa *Rise Up*, el Festival de la Joventut o l'arribada del Papa. El divendres 4, serà el moment del Via Crucis i l'endemà, dissabte, la jornada estarà marcada per la celebració de la vigília nocturna amb l'adoració al Santíssim. La missa d'enviament, finalment, es farà, com és tradició, el diumenge al matí, just abans de retornar a casa. Ara, però, és el moment d'organització i motivar aquesta participació. Al bisbat de Sant Feliu de Llobregat, com explica **Carles Muñiz**, han pensat que les tres activitats que desenvolupen durant el curs tinguin com a rerefons la JMJ. Això vol dir que a la Jornada d'Animadors i a la Trobada diocesana d'adolescents i joves ressonarà la JMJ, i que en el marc de la Trobada de +18 anys hi haurà l'enviament dels joves que participin en la trobada.

Un punt d'inflexió

La JMJ pot ser un punt d'inflexió en la vida de fe d'un jove? En Joan Àguila creu que sí. "Estem acostumats a celebrar i viure la fe en comunitats petites i més aviat envellides, i participar en una JMJ pot refermar la mateixa fe i sentir-se part de l'Església universal, veure que no som els únics ni els últims", afirma. Muñiz creu més interessant que "tots plegats féssim l'esforç de participar en la JMJ, de fer nostra la crida a participar en la JMJ, posant als joves al centre de la nostra acció (pregària, iniciatives, etc.)".

"La JMJ", creu, "és més gran que Lisboa, perquè la invitació va molt més enllà d'anar-hi o no". En aquest sentit, el delegat de joves de Sant Feliu de Llobregat pensa que és coherent la petició que reben de revitalitzar les JMJ a nivell diocesà el diumenge de Crist Rei. "Aquí haurem d'esforçar-nos molt més", diu. No obstant això, "si un jove pot anar a Lisboa i té dubtes d'anar-hi, cal animar-lo a confiar, a refiar-se de la proposta i anar amb altres joves de la seva diòcesi per a gaudir d'aquesta experiència".

Arquebisbe Planellas: “És important recuperar l’opinió del poble en la vida de l’Església”

“Malgrat algunes mentalitats escèptiques, l’experiència sinodal és la base del camí de l’Església”. L’arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, ha estat l’encarregat d’exposar l’experiència de sinodalitat a les diòcesis amb seu a Catalunya en el marc del congrés ‘L’Església és tota ella sinodal’. Unes jornades que s’han celebrat aquest dimarts i dimecres al Seminari de Barcelona i que ha organitzat l’Ateneu Universitari Sant Pacià. En la seva intervenció, Planellas ha destacat la importància de recuperar l’opinió “del poble de Déu” en la vida a l’Església.

ARQUEBISBAT DE TARRAGONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El Monestir de Poblet rep documentació del fons personal d’una dona per primera vegada

Montserrat Barenys, de 92 anys i actualment veïna de Sant Joan de les Abadesses, ha donat una part del seu arxiu personal a l’Arxiu Montserrat Tarradellas i Macià del Monestir de Poblet. És la primera dona que aporta documentació a aquest espai, que custòdia el fons del president Tarradellas, l’exili i el restabliment de la Generalitat. “La meua vida sempre ha estat relacionada amb la defensa del nostre país i amb el coneixement exterior i interior que se’n té, que fa molta falta, i hi ha moltíssimes hores i anys en aquests documents que he entregat”, ha manifestat Barenys.

ACN | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Claret publica un llibre per ajudar a entendre l’Evangeli

Conocer el sentido de los Evangelios és el nou llibre que acaba de publicar l’Editorial Claret. Com el mateix títol indica, el volum, que comenta l’Evangeli de la missa dominical, cerca ajudar en la comprensió i reflexió d’uns textos evangèlics que, a vegades, poden resultar difícils i densos d’interpretar per als fidels a les misses. L’autor, **Pere Ventura**, ha recopilat i resumit els comentaris del sacerdot, escriptor, activista cultural i canonge, **Josep Maria Aragonès**, amb una llarga experiència pastoral i catequètica.

CLARETIANS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Foto: Fundació Casa del Tibet.

Què és la festa del Losar?

La comunitat budista celebra aquest 21 de febrer una de les dates més assenyalades del seu calendari: el Losar. “Lo signica any, i sar nou”, explica el director de la Fundació Casa Tibet, Thubten Wangchen. És una festa que depèn del calendari lunar, per això cau en dies diferents segons l’any, entre els mesos de gener i març. A més a més, cada any se simbolitza amb un animal i amb un dels cinc elements. Enguany: la llebre i l’aigua.

El Losar es festeja al Tibet, a l’Índia, a Bhutan i al Nepal. A Catalunya, també hi ha l’ocasió de gaudir d’aquesta festa. I és que des de 1977, quan es va obrir el primer centre de culte budista a Barcelona, el nombre de persones budistes al territori no ha deixat de créixer. Budistes, o no, tots els ciutadans estan convidats a compartir pregària i menjar el 21 de febrer, a les 20:00 h, a la Casa del Tibet de Barcelona. “Dirigiré una *puja* (pregària) amb el tradicional oferiment de *khatas* (bufandes de seda blanca) a sa Santadat el Dalai Lama, i després compartirem té dolç i *kabses* (galetes tibetanes)”, explica Wangchen.

El més important de tot és començar amb una bona actitud. “Si comences l’any sense esma,

criticant als companys, fent les coses sense il·lusió... estàs incitant una continuació de dies tristos”, assegura Thubten Wangchen. Per contra, diu, si el fidel es prepara i rep la celebració amb goig “hi haurà bona sort”, explica el director.

**EL LOSAR DONA LA BENVINGUDA
A UN NOU ANY PER ATRAURE
LA BONA SORT**

De fet, abans que arribi el Losar, els budistes fa setmanes que es preparen. D'una banda, salden els deutes econòmics, netegen i ornamenten la casa. D'altra banda, renoven les banderes d'ora-

ció i peces de roba del seu armari. Reserven un espai per posar l'altar, farcit d'ofrenes com ara fruites, ampolles de cervesa de civada, fulles verdes de blat, pa, coques i piles de *kabses*. També col·loquen símbols d'auspici a diferents racons de la casa per simbolitzar els obsequis que els déus van oferir a Buda il·luminat.

Durant el Losar, a les llars es reuneixen amics i familiars. Se saluden amb abraçades efusives i intercanvien *kathas* mentre es desitgen fortuna. *Tashi delek*, es diuen els uns als altres. Ja a taula, comparteixen te amb llet i boles d'arròs dolç que cuinen amb panses. “Aquestes llepoleries ajuden que els estómacs estiguin contents, i doncs, nosaltres, també contents”, somriu Wangchen.

Als temples budistes, la comunitat canta per honrar els deus i comparteix pregària. En acabar, dansen, hissen les banderes noves d'oració i sopen plegats per donar la benvinguda a l'any.

Un festival amb restriccions

El festival del Losar dura quinze dies, tot i que “ara, on el domini el té el govern xinès, només tenim permís per celebrar els tres primers dies, Losar Rei, Losar Lama i Losar Protector, que són de fet els més importants”, conclou Wangchen.

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

**Atenció personalitzada orientada al carisma
i a la missió de les institucions**

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent...
Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través
d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector
i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions preferents per a la seva institució i les que en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions personalitzats per tirar endavant els seus projectes.

Gestió

especialitzada

Un gestor estarà al seu costat per ajudar-lo en el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell

La benedicció de lloar Déu

RUTH GIORDANO
A DES DEL DIÀLEG

“Benaurat aquell que s’esforça a lloar Déu tot el dia, bàsicament a través de la seva vida, ja que ens deslliura del rugir de les emocions i està ple del coneixement de Déu”. **Evagri Del Ponto** (345-399)

Llegint el comentari del Salm 44, en el meu llibre preferit, *El Tesoro de David* de **Charles Spurgeon**, vaig trobar aquesta perla escrita mil setzens anys enrere. El que ens mostra des del meu punt de vista, és que la realitat de l'ésser humà, no ha canviat res, seguim presos de les nostres emocions que sovint ens dificulten un bon creixement. Però si som capaços de centrar-nos a lloar Déu no tan sols podrem controlar les emocions, sinó que també tindrem un millor coneixement

de Déu, dues coses essencials, que porten benedicció a les nostres vides.

El cert és, que mentre estem centrats durant tot el dia en Déu, en lloar Déu amb les nostres pròpies vides, accions, actituds, o sigui tenim sentit de propòsit a la vida; ens deslliurem de les emocions que solen soscavar el nostre dia a dia i ens porten molta intranquil·litat i inestabilitat, que ens rugeixen en el pensament com un lleó ferotge.

No dic que hem de viure sense emocions, ans al contrari, són reals, necessàries i adequades, però, necessitem controlar-les. Però no sempre som capaços, ja que estem massa centrats en

nosaltres mateixos i en el que sentim, i no ens adonem que és una trampa enganyosa, que ens crea moltes dificultats. Resulta que si ens centrem més en Déu i menys en nosaltres serà molt més profitós.

Curiosament, mentre lloem a l'Etern, gaudim de la seva presència i és el millor antídoto per superar aquelles emocions provocades per als avatars de la vida que ens poden desestabilitzar. Per això lloar Déu és una gran benedicció.

“En Déu ens gloriarem en tot moment, i el teu nom gloriarem per sempre”. Salm 44:8.

Papa Francesc: “S’anuncia més mostrant Jesús que parlant d’ell”

PAPA FRANCESC
A LES HOMILIES DEL PAPA FRANCESC

Continuem les nostres catequesis; el tema que hem triat és: “La passió per evangelitzar, el zel apostòlic”. Perquè evangelitzar no és dir: “Mira, bla, bla, bla” i res més; és una passió que ho implica tot: la ment, el cor, les mans, anar ... Tot. Tota la persona està implicada en la proclamació de l’Evangeli, i per això parlem de *passió per evangelitzar*. Després d’haver vist en Jesús el model i el mestre de l’anunci, passem avui als primers deixebles, què van fer els deixebles. L’Evangeli diu que Jesús «va fer que dotze d’ells - que va anomenar apòstols -, estiguessin amb Ell i fossin enviats a predicar» (Mc 3,14), dues coses: perquè fossin amb Ell i per enviar-los a predicar. És un aspecte que sem-

bla contradictori: els crida perquè estiguin amb Ell i perquè vagin a predicar. S’hauria de dir: o una cosa o l’altra, o quedar-se o anar. En canvi, no: per a Jesús no hi ha marxa sense quedar-se i no hi ha quedar-se sense anar. No és fàcil d’entendre això, però és així. Mirem d’entendre una mica quin és el sentit amb què Jesús diu aquestes coses.

En primer lloc, *no es pot anar sense quedar-se*: abans d’enviar els deixebles en missió, Crist - diu l’Evangeli - els “crida cap a Ell” (cf. Mt 10,1). L’anunci neix de la trobada amb el Senyor; tota activitat cristiana, especialment la missió, comença així. No s’aprèn en una acadèmia: no!

Comença amb la trobada amb el Senyor. Donar-ne testimoni, de fet, significa irradiar-lo; però si no rebem la seva llum, estarem apagats; si no el tractem sovint, ens portarem nosaltres mateixos en lloc de portar-lo a Ell - em porto a mi i no a Ells -, i tot serà inútil. Per tant, només la persona que està amb Ell pot portar l'Evangeli de Jesús. Qui no està amb Ell no pot portar l'Evangeli. Portarà idees, però no l'Evangeli. Igualment, però, *no hi ha quedar-se sense marxar*. De fet, seguir Crist no és un fet íntim: sense anunci, sense servei, sense missió la relació amb Jesús no creix. Observem que en l'Evangeli el Senyor envia els deixebles abans d'haver completat la seva preparació: poc després d'haver-los cridat, ja els envia! Això vol dir que l'experiència de la missió forma part de la formació cristiana. Recordem doncs aquests dos moments constitutius per a cada deixeble: estar amb Jesús i caminar, enviats per Jesús.

Cridant els deixebles a si mateix i abans d'enviar-los, Crist els adreça un discurs, com a "discurs missioner" - així s'anomena en l'Evangeli. Es troba en el capítol 10 de l'Evangeli de Mateu i és com la "*constitució*" de l'anunci. D'aquell discurs, que us aconsello de llegir avui - és només

una petita pàgina de l'Evangeli -, en tres aspectes: *per què* anunciar, *què* proclamar i *com* proclamar.

Per què anunciar. La motivació la trobem en cinc paraules de Jesús, que ens serà bo de recordar: «Ho has rebut de franc, dona-ho de franc» (v. 8). Són cinc paraules. Però per què anunciar? Perquè ho he rebut de franc, jo també ho haig de donar de franc. L'anunci no parteix de nosaltres, sinó de la bellesa de tot el que hem rebut gratuïtament, sense cap mèrit: trobar Jesús, conèixer-lo, descobrir que som estimats i salvats. És un do tan gran que no ens el podem guardar per a nosaltres mateixos, sentim la necessitat de difondre'l; però de la mateixa manera, és a dir gratuïtament. En altres paraules: tenim un do, per tant, estem cridats a donar-nos; hem rebut un do i la nostra vocació és fer-nos a nosaltres do per als altres; hi ha en nosaltres l'alegria de ser fills de Déu, que hem de compartir amb els germans i germanes que encara no la coneixen! Aquest és el motiu de l'anunci. Anar i portar l'alegria del que hem rebut.

Segon: què, hem d'anunciar? Jesús diu: «Prediqueu, dient que el regne dels cels és a prop» (v.

7). Això és el que cal dir, en primer lloc, i sempre: Déu és a prop. Però, no us oblideu mai d'això: Déu ha estat sempre a prop del poble, Ell mateix ho va dir a la gent. Va dir: "Mireu, quin Déu és a prop dels Pobles com jo soc a prop vostre?". La proximitat és una de les coses més importants de Déu. Hi ha tres coses importants: proximitat, misericòrdia i tendresa. No oblideu: qui és Déu? El Proper, el Tendre, el Misericordiós. Aquesta és la realitat de Déu. Nosaltres, predicant, sovint convidem a la gent a fer alguna cosa, i això està bé; però no oblidem que el missatge principal és que Ell és a prop: proximitat, misericòrdia i tendresa. Acollir l'amor de Déu és més difícil perquè nosaltres volem estar sempre al centre, nosaltres volem ser protagonistes, tenim més ganes de fer que de deixar-nos modelar, de parlar que d'escoltar. Però, si posem al primer lloc el que fem, els protagonistes serem encara nosaltres. En canvi, l'anunci ha de donar el primer lloc a Déu: donar la prioritat a Déu, Déu al primer lloc, i donar als altres l'oportunitat d'acollir-lo, d'adonar-se que és a prop. I jo, al darrere.

Tercer punt: *com* anunciar. És l'aspecte en el qual Jesús s'allarga més: com anunciar, quin és

el mètode, quin ha de ser el llenguatge per proclamar; és significatiu: ens diu quina és la manera, l'estil essencial del testimoni. El testimoni no porta només la ment a dir alguna cosa, les idees: no. Ho abasta tot, ment, cor, mans, tot, els tres llenguatges de la persona: el llenguatge del pensament, el llenguatge de l'afecte i el llenguatge de l'obra. Els tres llenguatges. No es pot evangelitzar amb la ment o només amb el cor o només amb les mans. Ho implica tot. I, en l'estil, l'important és el testimoni, com vol Jesús: «Jo us envio com ovelles enmig dels llops» (v. 16). No ens demana saber enfrontar-nos als llops, és a dir ser capaços d'argumentar, lluitar i defensar-nos: no. Nosaltres pensàriem així: ens tornem rellevants, nombrosos, prestigiosos i el món ens escoltarà i ens respectarà i vencerem els llops: no, no és així. No, us envio com ovelles, com anyells - això és l'important. Si tu no vols ser ovella, el Senyor no et defensarà dels llops. Organitza't com puguis. Però si tu ets ovella, estigues convençut que el Senyor et defensarà dels llops. Sigueu humils. Ens demana que siguem així, que siguem mansos i amb ganes de ser innocents, que estiguem disposats al sacrifici; això representa l'ovella: mansuetud,

innocència, dedicació, tendresa. I Ell, el Pastor, reconeixerà els seus anyells i els protegirà dels llops. En canvi, els anyells disfressats de llops són desemascarats i fets trossos. Un Pare de l'Església escrivia: «Mentre siguem anyells, vencerem i, encara que estiguem rodejats de nombrosos llops, els podrem vèncer. Però si ens tornem llops serem vençuts, perquè estarem privats de l'ajut del pastor. Ell no alimenta llops, sinó anyells» (St. Joan Crisòstom, *Homilia 33 sobre l'Evangeli de Mateu*). Si jo vull ser del Senyor, he de deixar que Ell sigui el meu pastor i Ell no és pastor de llops, és pastor d'anyells, mansos, humils, benignes amb el Senyor.

Encara sobre *com* anunciar, crida l'atenció que Jesús, en comptes de prescriure què cal portar en una missió, diu què cal no portar. De vegades es veu algun apòstol, algú que es mou, algun cristià que diu que és apòstol i que ha donat la vida al Senyor, i porta molt equipatge: però això no és del Senyor, el Senyor et fa lleuger d'equipatge i diu què és el que no has de portar: «No porteu or ni plata ni diners als vostres cinturons, ni bossa de viatge, ni dues túniques, ni sandàlies, ni bastó» (vv. 9-10). No porteu res.

Diu que no ens hem de recolzar en certes materials, hem d'anar pel món sense mundanitat. Això és el que cal dir: vaig al món no amb l'estil del món, no amb els valors del món, no amb la mundanitat - que per a l'Església, caure en la mundanitat és el pitjor que pot succeir. Vaig amb senzillesa. Així s'anuncia: mostrant Jesús més que parlant de Jesús. I com mostrem Jesús? Amb el nostre testimoni. I, finalment, anant *junts*, en comunitat: el Senyor envia tots els deixebles, però ningú no va sol. L'Església apostòlica és totalment missionera i en la missió troba la seva unitat. Per tant: anar mansos i bons com els anyells, sense mundanitat, i anar junts. Aquí rau la clau de l'anunci, aquesta és la clau de l'èxit de l'evangelització. Acollim aquestes invitacions de Jesús: que les seves paraules siguin el nostre punt de referència.

La Jove Capella Reial de Catalunya tanca la programació dedicada al mig mil·lenni de sant Ignasi a Manresa

DL, 13/02/2023 | TV3

Prospecció amb georadar a l'interior de l'església de la Doma de la Garriga

DT, 14/02/2023 | EL 9 NOU

'Inspiració 2022' obre un nou cicle parlant de la guerra d'Ucraïna amb sor Lucía i dos refugiats ucraïnesos

DT, 14/02/2023 | REGIÓ 7

Reobre la llibreria diocesana Casa Carles de Girona

DJ, 16/02/2023 | BISBAT DE GIRONA

La confessió religiosa de Carlos Rivera a 'La Resistència': "Déu em va triar per ser sacerdot"

DV, 17/02/2023 | LA VANGUARDIA

Cultura subvencionarà millores al monestir de Santa Maria de Serrateix

DV, 17/02/2023 | REGIÓ 7

Una estudiant descobreix la simbologia de l'ermita dels Sants Metges de Sarral

DV, 17/02/2023 | DIARI DE TARRAGONA

Francesc: "La renúncia dels papes no es pot convertir en una moda"

DV, 17/02/2023 | LA RAZÓN

Dep. Pastoral FECC
@FECC_Pastoral

L'Escola Cristiana escolta l'eco del seu cor a la 16ª Jornada de Pastoral Educativa [#JPE](https://bit.ly/3RWALOF) [#Escoltaeco23](https://bit.ly/3RWALOF) @GRUPOEDEBE @FJoanMaragall @BlanquernaFPCEE @MaristesCat @VedrunaCat @EscolesFEP @JesuitesEdu Gràcies a tots per fer-ho possible!

11:15 - 13 feb. 23 - 543 Visualizaciones

Escola Pia Mataró
@escolapiamataro

Avui és el Dia Internacional del Càncer Infantil i des de l'escola ens hem volgut sumar a la iniciativa proposada per l'Associació Mariona participant a la inflada de globus solidària.

[#cancerinfantilmaresme](#)

15:13 - 15 feb. 23 - 351 Visualizaciones

EscolaniaMontserrat
@EscolaniaMont

Estem molt contents de presentar-vos "La vida d'un escolà vista pels mateixos escolans", un documental, iniciativa del Charles, un escolà, que amb la col·laboració d'altres companys ens mostra l'Escolania sense filtres, tal com la veuen ells.

[Traducir Tweet](#)

La vida d'un Escolà de Montserrat vista pels mateixos escolans (2023)
Aquest vídeo és una iniciativa del Charles, un dels nostres escolans, que l'ha enregistrat i editat amb la col·laboració de la resta dels escolans que hi han...

[Obrir en la aplicació YouTube](#)

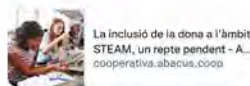
7:23 - 16 feb. 23 - 53 Visualizaciones

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarres

[#Diodonainenciencia](#) La inclusió de les dones en l'àmbit STEAM segueix sent un dels reptes pendents que tenim com a societat.

Així veu aquest repte la Mercè López, cap d'Acció Digital de la [@Fundperetarres](#) [#WomenInScience](#)

[Traducir Tweet](#)

13:00 - 11 feb. 23 - 203 Visualizaciones

Abadia de Montserrat
@montserratinfo

El dia 12 de març tenim moltes ganes de donar-vos la benvinguda i ensenyar-vos l'[#Escolania de Montserrat](#).

T'agrada la música? Vols compartir la teva passió amb companys? Demana informació a través de la pàgina web (escolania.cat) i endavant!

[Traducir Tweet](#)

73 reproducciones

16:41 - 15 feb. 23 - 187 Visualizaciones

La Salle Bcn
@LaSalleBCN

Parlem del Benet XVI intel·lectual universitari i homenatgem el seu llegat amb Carles Llinàs, Juan Ramón La Parra, David Lorenzo, Armando Pego ([@apego5](#)) i Llorenç Puig ([@puigpuig](#)).

[#SomURL](#) [@uramonlull](#)

28/02 - 18h
Sala Graus La Salle-URL

ow.ly/t5hE50MQz0X

[Traducir Tweet](#)

11:02 - 14 feb. 23 - 243 Visualizaciones

Justícia i Pau
@JusticiaPau

JIP i la Fundació [@TMB Barcelona](#), amb la col·laboració d'[@CIPeace](#) i [@TACCbcn](#), llancem el concurs "Murals per la Pau" amb l'objectiu de mantenir viu el llegat d'Oliveres i per reivindicar l'art com a vehicle de transformació social i com a eina d'expressió d'esperança [+]

[Traducir Tweet](#)

Lafede.cat-organitzacions per a la Justícia global i 9 més

12:40 - 13 feb. 23 desde Badalona, España ·

Sant Joan de Déu Terres de Lleida
@SJDTerresLleida

El Programa Acompanya'm s'implantarà a Lleida

Aquest divendres el conseller Balcells, va visitar el centre que gestionarà [@SJDTerresdeLleida](#) i acollirà el programa Acompanya'm a Lleida.

[Traducir Tweet](#)

18:08 - 13 feb. 23 - 1.222 Visualizaciones

Maristes on xarxa
@maristesonxarxa

Torna el Cap de Setmana d'Interioritat i de pregària. Ens reunirem joves amb inquietuds i ganes de compartir! Un temps de parada, d'espiritualitat i de pregària.
4-5 de març
[@monestiravellanes](#)
tuil.cat/443q4
25 €
Data límit: 27 de febrer

T'hi apuntes? 🙏🙏

[Traducir Tweet](#)

CAP DE SETMANA D'INTERIORITAT I DE PREGÀRIA

4 i 5 de març de 2023 · Pineda de Segarra

[AGROESTRATÈGIA DE LES AVELLANES](#)

[@sagradafamilia](#)

La Sagrada Família
@sagradafamilia

L'[@orfeon_orfeon](#) cantarà per primer cop a la Sagrada Família. Serà el diumenge 26 de març a les 11 h
Més informació sagradafamilia.org

[Traducir Tweet](#)

12:58 - 15 feb. 23 - 1.934 Visualizaciones

Vedruna Catalunya Educació
@VedrunaCat

El Projecte [#MiradesVedruna](#) guanya el premi Encoratja! de didàctica de la religió i la pastoral de [@BlanquernaFPCEE](#) i [@FFeccComunicacio](#) L'enhorabona pel treball conjunt a favor del [@GConEducation](#)

[Traducir Tweet](#)

Toni Ortega Martín i 4 més

12:22 - 10 feb. 23 - 2.591 Visualizaciones

Jesuites Catalunya
@jesuitascat

Els reptes i les oportunitats de la secularització. Se n'ha parlat a la trobada de delegats d'espiritualitat de la Conferència Jesuïta dels Provincials d'Europa.

[Traducir Tweet](#)

jesuits_global
Identificar los retos y las oportunidades de la secularización en la era posmoderna | Th...

12:01 - 14 feb. 23 - 72 Visualizaciones

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Glòria Barrete Vélez. **Redacció:** Roger Vilaclara, Anna Guimera, Aina Argueta i Jordi Llisteri. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Valentina Laferrara, Xavier Membra, Lucía Montobbio, Laura Mor, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Víctor Cullell, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, M. Mercè Sardà, Noemí Ubach i Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

